

Publicerad 2005-03-31 23:54 av Nea

Vid Liv

Ett andetag

på bussen

ytterligare ett ögonblick av mitt liv har gått.

En nysning

på stationen

Blir det nånsin något stopp där jag vill av?

Det känns som om mitt liv åker förbi mig och vid varje

hållplats

som jag hade kunna tänka mig att stiga av

är jag alltid lite för sen

med att trycka på

STOP!

Stop.

andas ett ögonblick utan att tiden rinner dig ur händerna.

En tidlös sekund med så mycket liv i sig att man nästan

sprängs.

Gå av bussen och vandra vidare med öppna ögon.

(det är aldrig försent att börja vara Vid Liv)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nea med Poeter.se id #2443 innehar upphovsrätten